

Měsíční Aktuality Naší fARNOSTI

3. 2024

20. ročník

Časopis Římskokatolické farnosti Ostrava–Třebovice

Svatoblažské požehnání (2024)

Ohlédnutí za nedělí Božho Slova (2024)

Foto na titulní straně:
Květná neděle (2023)

Úvodník

Draží farníci, postní doba, na jejímž začátku píšu tato slova, nás vybízí, abychom se obraceli k podstatnému, a především k Podstatnému.

Popel, kterým jsme byli na Popeleční středu označeni, nám připomíná pomíjivost mnohého, či lépe řečeno: téměř všeho. Zda se jedná skutečně o popel z ratolestí Květné neděle nebo o popel z trnové koruny Velkého pátku, bychom na první pohled nerozeznali. Vědeckým bádáním by se to snad poznat dalo, ale k čemu by nám to bylo... Obojí už je popelem.

Neztrácejme čas zkoumáním zbytečností ani rozborem popela, ale držme se toho, který křísí k životu. Držme se toho, který byl vzkříšen jako

první z těch, kteří zesnuli (1 Kor 15, 20). Držme se toho, který může k novému životu vzkřísit i nás, ačkoli jsme prach a v prach se obrátíme. Jsme totiž prach, který je schopen přijmout Boží dech (srov. Gn 2, 7) i Božího Ducha (srov. Jn 20, 22). Jsme tedy velmi důstojným prachem...

Panno Maria, Ženo naší krve, Ženo našeho prachu, vypros nám u svého Syna velikonoční víru a schopnost nechat naše velkopáteční temnoty osvěcovat jasem Ježíšova velikonočního jitra.

+!

o. Karel

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Březen 2024:

3. března – neděle	3. neděle postní
10. března – neděle	4. neděle postní
13. března – středa	Výroční den zvolení papeže Františka
17. března – neděle	5. neděle postní
19. března – úterý	Slavnost SV. JOSEFA, snoubence Panny Marie
24. března – neděle	KVĚTNÁ (PAŠIJOVÁ) NEDĚLE
28. března – čtvrtek	ZELENÝ ČTVTEK
29. března – pátek	VELKÝ PÁTEK
30. března – sobota	BÍLÁ SOBOTA
31. března – neděle	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

Podle Liturgického kalendáře zpracoval Jarek Martykán

AKTUALITY

Březen 2024:

6. března – středa **Snídaně pro lidi v sociální nouzi** (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)
9. března – sobota **Diecézní pouť za sv. Hedvikou do polské Třebnice** (v 10.30 mše s biskupem Martinem; doprava vlastní, popř. diecézním autobusem)
10. března – neděle **Povídání o misích v Zambii** v 17.30 na faře (vyprávění a promítání fotek manželů Pazdziorových, kteří navštívili v Africe svou vnučku, která zde působí jako dobrovolnice v salesiánské misii)
13. března – středa **Nebude mše svatá** (jarní prázdniny)
14. března – čtvrtek **Modlitby otců** v 18.30
19. března – úterý **Slavnost sv. Josefa – mše svatá** v 17.30
23. března – sobota **Farní duchovní obnova – mše svatá** v 9.00 (v kostele)
24. března – neděle **Květná neděle** – předvelikonoční zpovídání 14.00–17.00); křížová cesta až v 17.00
25. března – pondělí Jelikož tento den letos vychází do Svatého týdne, slavnost Zvěstování Páně se překládá na pondělí 8. dubna
28. března – čtvrtek **Zelený čtvrtek** – mše svatá na památku Poslední večeře Páně v 17.30 (sbírka na pomoc pohraničním farnostem); poté modlitba v Getsemanské zahradě do 21.00
29. března – pátek **Velký pátek** – ranní chvály v 8.00; křížová cesta venku v 9.00; velkopáteční obřady v 15.00; poté modlitba u Božího hrobu do 18.00 následujícího dne
30. března – sobota **Bílá sobota** – ranní chvály v 9.00; velikonoční vigilie v 20.00; poté agapé na faře
- Ze soboty 30. na neděli 31. března se mění čas na letní (o hodinu dopředu).*
31. března – neděle **Velikonoční neděle** – mše svaté v 7.30 a 9.30 (sbírka na příspěvek do Diecézního mzdového a solidárního fondu); večer chval v 18.00

Výhledově:

1. dubna – pondělí	Velikonoční pondělí – bude jen jedna mše svatá v 8.30
3. dubna – středa	Snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)
7. dubna – neděle	Farní odpoledne – pobožnost k Božímu milosrdenství v 15.00 v kostele; poté na faře posezení, popití atd. u příležitosti březnových událostí
26.–28. dubna	Jarní mikrochaloupka v Třemešné
4.–5. května	Pěší pouť na Hostýn
4.–13. července	Velká chaloupka v Sobotíně
18. srpna – neděle	Třebovická pouť

Postní duchovní obnova

Datum: sobota 23. března 2024 od 9.00 do 15.00

Program: mše svatá v kostele v 9.00; poté na faře promluvy, v pauzách možnost ztišení v kostele, oběd, závěrečná adorace v kostele, poté ještě možnost tiché adorace a zpovědi do 16.00

Cena: 150,- Kč (s obědem), 50,- Kč (bez oběda), 80,- Kč (studující s obědem)

Přihlašování včetně zaplacení od 3. března (po nedělní mši v kostele) do naplnění kapacity (60 osob). Včasné přihlášení usnadní organizaci.

Den před zpovědním dnem a týden před velikonoční vigilií může duchovní obnova pomoci v přípravě na svátost smíření a na obnovu křestního vyznání. K tomu nám napsal pár řádků dominikán P. ThLic. RNDr. Jan Rajlich OP, který přijede z Olomouce a obnovu povede:

„Postní doba je pro každého z nás časem většího duchovního úsilí. Všichni se chceme nějakým způsobem víc přiblížit Bohu. Nejsme ale v našem úsilí první. S Velikonocemi je spojený velký příběh východu Izraele z otroctví v Egyptě do zaslíbené země. Příběh velké cesty, na kterou Bůh uvedl Izraelity, udělal si ze skupiny otroků svůj lid, chránil ho na cestě, a nakonec dovedl až do slíbeného cíle. Náš osobní příběh je v něčem podobný. Budeme proto společně rozjímat nad knihou Exodus (2. kniha Mojžíšova). Pro nás je zaslíbený cíl věčný život s Nejsvětější Trojicí v nebi, ale v mnohém se naše cesta do cíle podobá cestě Izraelitů. Jejich hříchy, chyby, těžkosti a Boží pomoc pro nás mohou být inspirací i dnes. Zvu Vás na obnovu a přeji, aby Vás tato postní doba dobře připravila na Velikonoce.“

Preventivní poděkování

Pomalu se rychle blížíme k vrcholu a jádru liturgického roku. Při té příležitosti chci moc poděkovat všem, kteří rozmanitými způsoby pomohou se slavením Velikonoc v naší farnosti (příprava, úklid, výzdoba, zpěv, ministrování, hlídání kostela, soukromá i společná modlitba a mnoho dalšího, co si teď neuvědomuji nebo o tom ani nevím).

o. Karel

Přehled úmyslů mší svatých

- 1. 3. v 17.30 Za † rodinu Pajorkovu a Pěchovu
- 2. 3. v 7.00 Za živou a † rodinu Sasínovu, Machovu, Šebestovu, Zajícovu, Pyšnovu, Hurínovu a za dar víry pro rodiny
- 3. 3. v 7.30 Za † manžela, vnuka, sourozence, † rodiče Řeháčkovy, Tížkovy, manžely Foltýnovy a duše v očistci
- 3. 3. v 9.30 Za kostelníka Kacíře Kamila a živé i † kostelníky
- 4. 3. v 17.30 Na poděkování za přijatá dobrodiní s prosbou o Boží ochranu
- 5. 3. ---
- 6. 3. v 17.00 Za † rodinu Mikolajkovu a Trojkovu a udělení Božích milostí pro živou rodinu
- 7. 3. v 17.30 Za farníky
- 8. 3. v 17.30 Za † Pavlu Hruškovou a rodiče
- 9. 3. v 7.00 Za kněze, jejich příbuzné a za nová kněžská povolání
- 10. 3. v 7.30 Za farníky
- 10. 3. v 9.30 Za † Marii Fasanovou, manžela, syny, snachy, vnučky a za živou rodinu
- 11. 3. v 17.30 Za † Václava Štambachra, manželku, syna, dceru a zetě
- 12. 3. ---
- 13. 3. ---
- 14. 3. v 17.30 Na poděkování za 75 let života a přijatá dobrodiní, za † rodiče a za živou rodinu
- 15. 3. v 17.30 Za † rodiče Fričovy, manžele Šubrtovy a duše v očistci
- 16. 3. v 7.00 Za † Stanislava Skýpalu, manželku, dceru a vnuka
- 17. 3. v 7.30 Za † patera Josefa Nováka, rodiče, sourozence a synovce
- 17. 3. v 9.30 Za Hynka a Cecilii Dostálovy
- 18. 3. v 17.30 Za † Libuši a Petra Sabelovy a živou rodinu
- 19. 3. v 17.30 O Boží vedení při opravě střechy Orlovny a o Boží požehnání pro členy a příznivce Jednoty Orel Třebovice
- 20. 3. v 17.00 Za † bratry a švagrové a za živou a † rodinu Ličkovu a Tižkovu

21. 3. v 17.30 Za † Marii Kubenkovou, rodiče, bratra s manželkou a duše v očištění
22. 3. v 17.30 Prosba o dary Ducha Svatého pro rodinu
23. 3. v 9.00 Za farníky
24. 3. v 7.30 Za † Emílii Seidlerovou, manžela, dcery, vnuka, sestru a živou rodinu
24. 3. v 9.30 Za † Zdeňka Stařinského, sestru a rodiče
25. 3. v 17.30 Za farníky
26. 3. ---
27. 3. v 17.00 Za † a živou rodinu Stryčkovu, Bařinovu a Košařovu
28. 3. v 17.30 Na jistý úmysl
29. 3. v 15.00 *(velkopáteční obřady)*
30. 3. v 20.00 Za nově pokřtěné
31. 3. v 7.30 Za † rodiče Mordinské, jejich rodiče, sourozence, příbuzné a duše v očištění
31. 3. v 9.30 Za farníky

SVATÝ MĚSÍCE

Tereza Eustochie Verzeriová

Jméno Eustochie, které Tereza přijala při vstupu do kláštera, patřilo původně římské světici, dceři sv. Pavly Římské a žákyni sv. Jeronýma.

Tereza se narodila 31. července 1801 v Bergamu. Její matka snila v mládí o tom, že se po příkladu své tety stane řeholnicí. Také jeden z jejich bratrů se stal biskupem.

Tereza byla nejprve vzdělávána doma. Později vstoupila k benediktinkám do kláštera v Bergamu. „Klášterní poklid“ zde však nena-

cházela, neboť nejprve musela svést tvrdý vnitřní zápas. Zdálo se jí, jako mnoha dalším mystikům, že Bůh je nekonečně daleko, zmocňovaly se jí pochybnosti o víře a znechucení nad

tím, „jak se věří“. Tereza prožívala velmi těžké chvíle, v nichž se oprostovala od všeho nadbytečného a podružného, aby dospěla „k Bohu samotnému“ a jeho nikdy neumdlévající lásce vůči všem lidem, která jediná je pravdivá. Žít v pravdě lze jen tehdy, vyznařuje-li z nás láska a je-li našich

vzorem Ježíšovo lidství, jehož obrazem je Nejsvětější Srdce.

Tehdy Tereza opustila klášter a odešla „do světa“. 8. února 1831 založila spolu s kanovníkem Benagliem Dcery Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Setry měly být vychovatelky a rádkyně chudých dívek, „dívek osiřelých a ohrožených, opuštěných a svedených“. K tomu, aby si získaly jejich náklonnost a povznesly je, nepoužívaly tresty, ale „svatou svobodu, díky níž tyto dívky dobrovolně a z vlastní vůle konaly to, v čem by jinak – kdyby k tomu byly donuceny – spatřovaly jen zátěž a útlak“. Terezu lze tak považovat za předchůdkyni a ženskou obdobu sv. Dona Bosca.

Od smrti kanovníka Benaglia v roce 1836 ležely všechny starosti spojené s výchovou řeholnic, sepsáním stanov i vztahy s Římem jen na ní. Vykonala ohromné množství práce, o čemž

svědčí její knihy věnované úkolům řeholnic, stanovy a více než 3500 dopisů, které osobně napsala.

Dcery Nejsvětějšího Srdce působily nejprve v Bergamu a později začaly zakládat své domy i na jiných místech severní Itálie a také v cizině. V roce 2002 pracovaly v Brazílii, Argentíně, Bolívii, Středoafričké republice, Kamerunu, Indii a Albánii. Ve všech těchto zemích působí především v oblasti výchovy a kultury, v dětských domovech či v nemocnicích a dokážou se přizpůsobit době i okolnostem, jak to po nich vyžadovala už sama jejich zakladatelka.

Tereza Eustochie Verzeriová zemřela 3. března 1852. Ještě před svou smrtí se dočkala toho, že její kongregace byla s konečnou platností schválena církví.

Svatořečil ji Jan Pavel II. v roce 2001.

Podle internetu a knihy Svatí na každý den zpracovala Marie Dostálová

Z NAŠICH SPOLEČENSTVÍ

Rozumět obloze

„Neexistuje člověk, který by se narodil pod špatnou hvězdou, jsou jen lidé, kteří nerozumí obloze.“ (Dalajlama)

Když prosíme Boha o sílu, abychom dosáhli úspěchu a slávy, dá nám slabost, aby nás naučil pokoře a abychom

dokázali ocenit, jak moc Boha potřebujeme...

Když ho prosíme o zdraví, obdaří nás churavostí, abychom se věnovali lepším věcem...

Když ho prosíme o peníze, abychom podle našich domněnek byli nejšťast-

nějšími z lidí, dostaneme chudobu, abychom dosáhli moudrosti...

Když ho žádáme o společníka nebo společníci, abychom už nežili sami, dá nám srdce, abychom dokázali milovat všechny naše bratry a sestry...

Když ho prosíme o všechno, co by rozjasnilo náš život na zemi, dá nám

život, abychom se dokázali těšit ze všeho...

Vlastně od Boha nedostáváme žádný z darů, o něž žádáme, ale dostáváme všechno, v co bychom mohli doufat.

Rozjímějme o tom, abychom dokázali být o trochu méně nešťastní!

Podle knihy Tváří v tvář utrpení od Guye Gilberta

PROŽÍVÁME VE FARNOSTI

Postní almužna se u nás i letos uskuteční formou finanční podpory farností na Osoblažsku svěřených o. Janu Mazurovi. Přispět je možné do jedné z kasiček v kostele vzadu za lavicemi nebo sbírat finance během postní doby do papírových postniček, které pak přinesete do kostela na Květnou neděli (24. března). Na tento účel proběhne sbírka také na Zelený čtvrtek. K využití financí nám o. Jan Mazur napsal pár řádků:

„Milí Třebováci, již delší dobu zvažuji o přeložení elektroinstalace

v kostele v Bohušově. Jedná se o část osvětlení a ovládání zvonů. Bude to usnadnění, aby se ze sakristie mohly rozsvěcovat prostory kostela a také ovládat zvony. Bohu díky, 21. února 2024 se záměr realizoval.

Po celou dobu působení na Osoblažsku nás spojují mosty vztahové a mosty přízně. Lze dost dobře vyjádřit vděčnost? Ze srdce děkuji za Vaši lásku a případnou finanční podporu...”

Pán Vám žehnej.
o. Jan

MODLITBA

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení

i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou

nepatrnou obětí, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

1. Úmysl papeže: Za mučedníky dneška
Modleme se, aby ti, kteří v různých částech světa pro evangelium riskují své životy, byli pro církve zdrojem odvahy a misijního zápalu.

2. Národní úmysl: Za kajícíky
Modleme se, aby ti, kdo dosud odkládali svátost smíření, našli cestu k setkání s milosrdným Kristem.

3. Aktuální úmysl každého měsíce bude vždy viset na nástěnce před kostelem.

Svatý František Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Farní živý růženec

Celosvětový úmysl: Za mír ve světě, zvláště za mír na Ukrajině

Farní úmysl: Za uzdravení Máří Jíchové

Každý člen živého růžence může vložit do modlitby také nějaký svůj **osobní úmysl**.

Pokud byste se chtěli přidat k této modlitbě, můžete kontaktovat Veroniku Sedlářovou:

email: Veronika.Kubenkova@seznam.cz

tel: 733 741 262

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ

Je Pán s námi, nebo ne? Je ženich z evangelia s námi, nebo není? Máme se postit, nebo nemáme? Už je s námi, ale ještě ne tak, jak to pro nás připravil v nebi. Nicméně zaslíbení je jasné, proto by půst měl být pro nás svým způsobem vždycky radostný. Když jde někdo k někomu na hostinu, tak taky moc nejí v očekávání toho, co dobrého bude.

Podobně je to s eucharistickým půstem, který je dnes sice minimalizo-

vaný na jednu hodinu před svatým přijímáním – ale v tomto případě také nejíme, abychom se připravili a uvědomili si, že chceme přijmout Pána v tomto svatém pokrmu. Kéž nám v těch našich různých postních aktivitách nějaká ta touha po jídle či po sladkostech pomůže k tomu, abychom byli citlivější k touze po Bohu, kterou bychom mohli snadno přehlúšit. Tedy půst jako příprava na příchod Pána. V evangeliu čteme, že některé zlé

duchy lze vyhnat pouze modlitbou a postem. Jde tedy o to vyhnat zlého ducha, aby mohl vstoupit Duch Boží. A jak je známo, postit se je možné nejen od jídla.

Při potopě v době Noemově byla voda znamením smrti, zahynutím. Nejen znamením, ale také prostředkem. V šesté kapitole knihy Genesis čteme, že na zemi se rozmnožila zlovůle člověka (Gen 6, 5). A pak tedy přichází potopa. V Novém zákoně se voda, kterou se křtí, stává znamením života.

V sedmé kapitole knihy Genesis čteme, že potopa trvala 40 dní – tedy stejně jako naše postní doba, nebudeme-li počítat neděle. Postní doba, která je přípravou na obnovu křestního vyznání při velikonoční vigílii. Postní doba je tedy výzvou, abychom nechali utopit všechno, co je v našem životě špatné – všechnu zlovůli, která se nejen tehdy rozmnožila na zemi, ale jistě i dnes v našich životech.

Křest, jakožto Boží smlouva s námi – „Patriš ke Kristu navěky“ – zaznívá v obřadu křtu a nebude z Boží strany nikdy porušena. Toho se bát nemusíme.

Voda prostoupená Boží milostí. Po potopě klade Bůh do mraků duhu, jako znamení smlouvy s Noemem. Duhu, kterou je možné vidět, když ještě prší, ale do kapek deště svítí slunce. A mys-

lím, že v duchovním smyslu tady na zemi bude pršet vždycky – více nebo méně, a někdy dokonce ještě více. Nikdy nebudeme zcela suší, byť si člověk myslí, že teď už uschnu, že teď už to nějak půjde, vždycky zase zmokne. Nikdy nebudeme nedotčeni zlem. Vždycky tu bude déšť v nějaké podobě. Ale je zde také slunce Boží milosti. Duhu vidíme, protože v kapkách vody se lámou paprsky světla, a tak i my si lámejme hlavu nad tím, jak dovolit Bohu, aby se On, který je Světlo světa, vlamoval do našeho života, aby se svým světlem vlamoval do našeho deště. Kéž bychom se dokázali na průtrže mračen, které jsou ve světě i v našem životě, dívat z takové strany, ze které zahlédneme také duhu, jakožto znamení Boží dobroty a blízkosti.

Kéž dokážeme vnímat Boží milost, přestože to je někdy – nebo spíše často – záležitost víry. Kéž dokážeme vírou vnímat Boží pomoc, i když ji někdy necítíme ani nechápeme. Kéž hledáme Boží milost a učíme se s ní spolupracovat. Kéž se dokážeme na vše dívat z Božího úhlu pohledu nebo alespoň připustit a uvěřit, že tento úhel pohledu existuje, i když my ho z různých důvodů nejsme schopni. Kéž nám k tomu pomůže postní doba, která je v tomto velkou šancí.

Izaiáš v prvním čtení říká: „Budou tě nazývat: Ten, který zazdívá trhliny, ten,

který obnovuje trosky k přebývání“ (Iz 58, 12). Tak se můžeme ptát, zda to platí i o nás, o mně. Nebo někdy spíše zvětšují trhliny a nad troskami lamenují? Je třeba trhliny opravovat a trosky obnovovat k přebývání.

V evangeliu čteme, že Lévi všechno opustil a v další větě zaznívá, že ve

svém domě Ježíšovi vystrojil velkou hostinu (viz Lk 5, 28). Tak jak to teda všechno opustil, když měl kde a z čeho připravit velkou hostinu? Co to znamená všechno opustit a jít za Ježíšem? Zde je to ve smyslu opustit pro Ježíše, pustit do toho Ježíše, přenechat to Ježíši, připravit mu ve svém domě velkou hostinu. Uznat, že to nepatří mně, ale Jemu. Já jsem jen správce.

NÁHLED (NEJEN) DO KATECHISMU

AMORIS LAETITIA

(Z posynodální apoštolské exhortace svatého otce Františka o lásce v rodině)

Čtvrtá kapitola: LÁSKA V MANŽELSTVÍ (1. část)

„Láska je shovívavá, láska je dobrosrdečná, nezávidí, láska se nevychloubá, nenadýmá, nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen na sebe, nerozčiluje se, zapomíná, když jí někdo ublíží, má zármutek, když se dělá něco špatného, ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy. Láska všechno omlouvá, všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží.“ (1 Kor 13, 4–7)

Shovívavost (trpělivost)

Projevuje se tam, kde někdo nejedná impulzivně, a nedá se strhnout k urážkám. Je to charakteristika Boha smlouvy, který volá člověka k napodobování, a to i v rodinném životě.

Být trpěliví neznamená nechat se sebou zle zacházet nebo snášet projev fyzické agrese nebo dovolovat, aby

s námi lidé jednali jako s věcí. Problémy nastanou tehdy, když si myslíme, že vztahy by měly být ideální nebo že lidé jsou dokonalí anebo když sebe postavíme do středu a očekáváme, že všechno se bude řídit jenom podle nás. Pak jsme ve všem netrpěliví, na všechno reagujeme agresivně. Moje trpělivost se posílí, když uznám, že také druhý má právo žít se mnou na této zemi takový, jaký je.

Dobrosrdečnost

Ukazuje, že láska prokazuje druhým dobro a pomáhá jim. Proto se překládá slovem „dobrosrdečná“. Svatý Pavel chce vyzdvihnout skutečnost, že láska není jen pocit, ale že je třeba ji chápat v tom smyslu, jaký má sloveso „milo-

vat“ v hebrejštině, kde znamená „konat dobro“.

Léčit závist a žárliivost

V lásce není místo pro zakoušení nelibosti z dobra druhého (srov. Sk 7,9; 17,5). Závist je smutek z dobra druhého, který dokazuje, že nás nezajímá štěstí druhého, protože jsme zaměřeni výlučně na své vlastní blaho. Zatímco láska nás vyvádí z nás samých, závist nás naopak nutí, abychom se soustředili na své já. Přijímá fakt, že každý má jiné dary a odlišnou životní cestu. A tak se snaží objevit svou cestu ke štěstí a druhé nechává, ať objevují tu svou.

Nevychloubat se a nenadýmat

Kdo miluje, ten se nejen snaží nemluvit příliš o sobě, ale protože je zaměřen na druhé, umí se do nich vcítit; sám totiž nepotřebuje být středem pozornosti. V přítomnosti druhých se „nenafukuje“. Komu toto chybí, tak je nejen posedlý ukazováním svých kvalit, ale také ztrácí smysl pro realitu. Abychom mohli chápat druhé, odpouštět jim a ze srdce jim sloužit, je nezbytné se uzdravovat z pýchy a růst v pokoře. Logika křesťanské lásky je vyjádřená slovy: „kdo by chtěl být mezi vámi veliký, ať je vaším služebníkem“ (Mt 20, 27).

Vlídnot

Milovat také znamená být vlídntý. Láska si oškvlí působit druhým utrpení. Vlídnot není jedním ze stylů, který by

si křesťan mohl zvolit nebo odmítnout: je to nezadatelný požadavek lásky, a proto každý člověk je povinen být vlídntý k těm, kteří žijí kolem něho. Každodenní vstupování do života druhého, byt' je součástí našeho života, vyžaduje jemnost nevnucujícího se postoje, který obnovuje důvěru a úctu. A čím je láska důvěrnější a hlubší, tím víc vyžaduje úctu ke svobodě a schopnost čekat, až druhý otevře dveře svého srdce. Kdo miluje, je schopen říkat druhým slova, která dodávají chuť, povzbuzují, posilují, utěšují, podněcují.

Velkorysý odstup

„Nikdo z vás ať nehledí jenom na vlastní prospěch, ale i na prospěch druhých“ (Flp 2,4). Podle takového jasného prohlášení Písma nesmíme upřednostňovat lásku k sobě, jako by byla vznešenější než darování sebe druhým. Sv. Tomáš Akvinský vysvětluje, že „lásce je vlastnější chtít milovat než chtít být milován“ a že přece „matky, které milují nejvíc, se snaží víc milovat než být milovány“.

Bez vnitřního násilí

Je to projev vnitřního násilí, nezjevného rozhořčení, kterým se bráníme druhým, jako by to byly otravní nepřátelé, kterých je třeba se varovat. Živit v sobě takovou agresivitu není k ničemu. Člověk se z ní jen roznemůže a skončí v osamocenosti. Jedna věc je

(pokračování na str. 16)

Dětské okénko na téma: Co je to ...

Ve čtrnácti zastaveních křížové cesty si připomínáme, kolik těžkých věcí Ježíš prožil a vydržel poté, co byl vydán k ukřižování. To je událost, která se odehrála až na Velký pátek, který je těsně před Velikonocemi. Protože ale máme celou postní dobu prožívat tak, abychom se obrátili a co nejvíce přiblížili k Ježíši, mohou nám k tomu být jednotlivá zastavení dobrými pomocníky.

Pán Ježíš jako člověk během svého života na zemi prožil mnoho různých bolestí a těžkostí, třeba i takových, jaké prožíváme my. Proto nám rozumí. Kromě toho ale jako Bůh může vstupovat do našich srdcí, proměňovat je, uzdravovat a posilovat. Záleží ale také i na nás, nakolik jsme ochotni ho pozvat do svého života a uvěřit mu.

Křížovou cestu se lidé většinou modlí společně, především v pátek a v době postní. Můžeme se ji ale modlit klidně i sami, kdykoli, a není vůbec nutné projít všechna zastavení. Důležité je chtít se setkat s Ježíšem a pustit ho do svých starostí...

1. Ježíš je odsouzen na smrt	8. Ježíš mluví k plačícím ženám
2. Ježíš přijímá svůj kříž	9. Ježíš potřetí padá pod křížem
3. Ježíš poprvé padá pod křížem	10. Ježíš je zbaven šatu
4. Ježíš se setkává se svou matkou	11. Ježíše přibíjejí na kříž
5. Šimon pomáhá Ježíši nést kříž	12. Ježíš na kříži umírá
6. Veronika podává Ježíši roušku	13. Ježíšovo tělo je sňato z kříže
7. Ježíš podruhé padá pod křížem	14. Ježíšovo tělo je položeno do hrobu

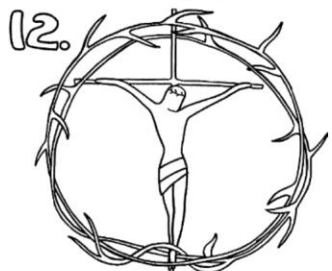
Křížovou cestu můžeme vidět uvnitř kostelů. V našem kostele je ztvárněná jako dřevěné reliéfy - to jsou prostorové obrazy, ze kterých postavy vystupují, ale nejsou to samostatné sochy. Často se s ní můžeme setkat ale také v přírodě.

Kresby na druhé straně připomínají kovanou křížovou cestu ve městě Sušice, kterou vyrobili studenti oboru Uměleckořemeslné zpracování kovů na Střední škole Oselce (podle uměleckého návrhu Mgr. Bohumily Skrbkové, pod vedením pana Jiřího Wallnera).

My se také můžeme vydat do našeho blízkého okolí a najít křížovou cestu v přírodě. Vyzkoušejte s rodiči třeba křížovou cestu v Bílovci (vhodná i pro kočárky) nebo v Hradci nad Moravicí (více do kopce, ale s krásným výhledem a v případě sněhové nadílky si můžete vzít sáňky, protože při zpáteční cestě se dá sklouznout). Další křížové cesty v přírodě najdete na nástěnce v kostele. **Jako průvodce vám může sloužit knížka s křížovou cestou, kterou si můžete vyrobit z připravených archů, volně k rozebrání v kostele na zadních lavicích.**

Dětské okénko připravila Alžběta Brodániová podle zdroje deti.vira.cz

KŘÍŽOVÁ CESTA

pocítit náhlé propuknutí agresivity, a něco jiného je s ní souhlasit, dovolit, aby se stala trvalým postojem: „Ani když se rozhněvá máte, nenechte se strhnout k hříchu. Slunce ať nezapadá nad vašim hněvem“ (Ef 4, 26).

Odpuštění

Jestliže svolíme, aby zlé smýšlení proniklo do našeho nitra, dáváme prostor zášti, která se zahrnízdí v našem srdci. Opakem zášti je odpuštění, které se zakládá na pozitivním postoji, na úsilí pochopit slabost druhého a snaze najít pro něj omluvu podle příkladu Ježíše, který říká: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí“ (Lk 23, 34). Když se nám dostalo urážky nebo zklamání, je odpuštění možné a žádoucí, nikdo však neříká, že je snadné. Svalování viny na druhé nám poskytne jen falešnou úlevu. Je třeba se modlit nad vlastním příběhem, přijmout sebe, umět žít se svými limity a také si odpustit, abychom měli stejný postoj odpuštění také k druhým. To ale předpokládá zakusit, že nám odpustil Bůh, že jsme byli ospravedlněni zdarma, bez vlastních zásluh.

Radovat se s druhými

Znamená to radovat se z dobra druhého, když je uznávána jeho důstojnost, když jsou oceňovány jeho schopnosti a jeho dobré skutky. To je nemožné tomu, kdo se musí neustále srovnávat s druhými a soupeřit s nimi, včetně vlastního partnera, až se dokonce

skrytě raduje z jeho neúspěchů. Když člověk, který miluje, může pro druhého prokázat dobro nebo když vidí, že se druhému daří dobře, má z toho radost, a tím oslavuje Boha, protože „Bůh miluje radostného dárce“ (2 Kor 9, 7). Rodina musí být vždycky místem, o kterém ten, kdo udělá v životě něco dobrého, ví, že to všichni budou oslavovat s ním.

Všechno snáší a odpouští

Na prvním místě stojí, že „všechno omlouvá“. To je něco jiného než „nevšímá si zla“. Předpokládá zdržení se soudu, ovládnutí sklonu vyslovovat tvrdé a neúprosné soudy. „Nezavrhujte, a nebudete zavrženi“ (Lk 6, 37). Vytvalé poškozování obrazu druhého je způsob, jak si vylepšovat obraz vlastní, jak si odreagovat zášť a závist bez ohledu na to, zda tím někoho raníme. Často zapomínáme, že pomluva může být vážným hříchem, těžkou urážkou Boha, když vážně poškodí dobrou pověst druhých, a tím jim způsobí škodu, která se těžko napravuje. Láska žije s nedokonalostí, omlouvá ji a umí mlčet ohledně limitů milované osoby.

Důvěřuje

Všemu věří. Nejedná se o „víru“ v teologickém smyslu, ale o víru v běžném významu „důvěra“. Tato základní důvěra rozpoznává světlo rozžaté Bohem a skryté v temnotě nebo stále žhnoucí uhlíky pod vrstvou popela. Právě tato důvěra umožňuje žít ve vztahu

svobodně. Láska má důvěru, ponechává druhému svobodu, nesnaží se mít všechno pod kontrolou, všechno vlastnit a ovládat.

Doufá

Nezoufá si z budoucnosti. Stále doufá, že je možné zraní, překvapivě rozkvetení do krásy, že ty nejskrytější možnosti jeho bytí jednoho dne začnou klíčit. Tento výraz zahrnuje přijetí toho, že určité věci se nestanou tak, jak by si člověk přál, ale že Bůh píše rovně na křivých rádcích onoho člověka a že vytěží nějaké dobro ze špatných věcí, které dotyčný nedokáže na této zemi překonat. Zde se uplatňuje naděje

v plném smyslu, protože zahrnuje jistotu života za smrtí.

Všechno vydrží

Znamená to, že láska snáší s pozitivním duchovním postojem všechna protiventství. Znamená to zůstat pevný v nepřátelském prostředí. Je to láska navzdory všemu, a to i když celý kontext vybízí k něčemu jinému. V rodinném životě je třeba pěstovat tuto moc lásky, která umožňuje bojovat proti zlu, jež ji ohrožuje. Láska nedovolí, aby ji ovládala zášť, opovrhování druhými, touha po zraňování nebo pomstě. Křesťanský ideál, a zejména v rodině, je láska všemu navzdory.

Zpracoval Vlastimil Brantal

Poselství Panny Marie z Medžugorje 25. 2. 2024

Drahé děti! Modlete se a obnovte vaše srdce, aby dobro, které jste zasely, rodilo plody radosti a jednoty s Bohem. Plevel se zmocnil mnoha srdcí a stala se neplodná, proto vy, dítko, buďte světlo, láska a moje vztažené ruce v tomto světě, který touží po Bohu, který je Láska. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.

ZRNÍČKA Z BIBLE

Budeš-li však za úsvitu hledat Boha a o milost prosit Všemocného, budeš-li ryzí a přímý, jistě bude nad tebou bdít a obnoví tvůj příbytek pro tvou spravedlnost. Pakli toho, cos měl prve, bylo málo, převelice vzroste, co budeš mít potom.

Jób 8, 5–7

Když pán ustanovuje nad svou čeledí služebníka, aby jim včas dával pokrm, který služebník je věrný a rozumný? Blaze tomu služebníku, kterého pán při svém příchodu nalezne, že tak činí. Amen, pravím vám, že ho ustanoví nade vším, co mu patří.

Mt 24, 45–47

Den v tvých nádvořích je lepší než tisíce jinde, raději chci stát před prahem domu svého Boha, než prodlévat ve stanech svévolnosti, vždyť Hospodin Bůh je štít a slunce, Hospodin je dárce milosti a slávy, žádné dobro neodepře těm, kdo žijí bezúhonně. Hospodine zástupů, blaze člověku, jenž doufá v tebe!

Žalm 84, 11–13

Co k tomu dodat? Je-li Bůh s námi, kdo proti nám? On neušetřil svého vlastního Syna, ale za nás za všechny jej vydal, jak by nám spolu s ním nedaroval všechno? Kdo vznesе žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!

Řím 8, 31–34

Jeho požehnání přikrylo vše jako řeka a napojilo suchou zemi jako záplava. Pronárody stihne jeho hněv, jako když obrací zavláženou zemi v solné pláně. Zbožným jsou jeho cesty rovné, ale svévolníkům jsou plné překážek. Dobré věci byly od počátku stvořeny pro dobré a špatné pro hříšníky.

Sír 39, 22–25

Kdo jiný přemáhá svět, ne-li ten, kdo věří, že Ježíš je Syn Boží? To je ten, který přišel skrze vodu a krev: Ježíš Kristus. Ne pouze skrze vodu křtu, ale i skrz krev kříže a Duch o tom vydává svědectví, neboť Duch jest pravda. Tři jsou, kteří vydávají svědectví – Duch, voda, krev – a ti tři jsou zajedno.

1 Jan 5, 5–8

STŘÍPKY

„Jakmile učiníš slib Bohu, neváhej ho splnit, protože nemá zalíbení v hlupáčích. Co slíbíš, to splň. Je lepší, když neslíbíš, než když slíbíš, a nesplníš“ (Kaz 5, 3–4).

Dnes lidské slovo neváží mnoho. Mnozí lidé sliby nedodržují, a jiní raději ani nic neslibují. Dnešní verš varuje před nedodržováním slibů, nikoli však před sliby samotnými. Buďme uvážliví, zejména pokud jde o slib manželský. Mnoha krásných a požehnaných věcí v životě ale nedosáhneme bez patřič-

ného závazku. Křesťanství je pro lidi statečné a odvážné, pro lidi schopné na sebe vzít závazek a dostát mu.

„V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy“ (1 Jan 4, 10).

Láska má svůj zdroj v Bohu, nikoli v naší touze nebo schopnosti. Rozměrem lásky je oběť. Láska je v tom, že Bůh poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy. Bůh nemohl při-

nést větší důkaz své lásky. Boží láska je naše jediná naděje – a pro věřícího i jistota.

„Svlékat šaty v chladný den či nalévat do louhu ocet, je zpívat písně srdci sklíčenému“ (Př 25, 20).

Existují „křesťané“, kteří vám řeknou, že srdce „správného“ křesťana nikdy nemůže být sklíčené. Pán Ježíš Kristus

nás nabádá, abychom se radovali s radujícími a plakali s plačícími. Jinými slovy, aby nám nebylo lhostejné, co náš bližní prožívá. Člověk, který věří v Ježíše Krista může prožít věci, které ho uvrhnou do velkého zármutku. Je-li někomu smutno, vezměme ho kolem ramen. Možná ho v dané chvíli přiblíží k Bohu nikoli radostná píseň, ale prolitá slza.

Z knihy Každý den s Bohem od Dana Drápala připravila Květa Pannová

Orlovna

Vážení farníci, obracíme se na vás s prosbou o pomoc s opravou střechy Orlovny v Ostravě-Třebovicích. Střecha je v havarijním stavu a hrozí, že se propadne. Oprava je nutná, aby Orlovna mohla i nadále sloužit svému účelu, a to nejen jako prostor pro sportování, ale i pro setkávání (plesy, divadlo, oslavy a různé aktivity pro farnost – duchovní obnovy, farnost sobě, smažební vaječiny).

Orlovna byla postavena před 90 lety díky ochotě, nadšení a nasazení tehdejších členů. Momentálně je Orlovna v havarijním stavu. Vlivem stáří budovy došlo k nevratnému poškození střešní konstrukce a bezprostředně hrozí zřícení střechy. To by znamenalo zánik celé Orlovny, protože škody by byly nenapravitelné.

Až do září 2022, kdy k události došlo, byla naše Orlovna centrem sportovního života městského obvodu

a využívali ji lidé i mimo náš městský obvod. Vypisovat zde, kolik spolků, klubů a organizací Orlovnu, mimo naše vlastní členy, využívalo, by vydalo na množství řádků. Ročně se však jednalo o cca 500 osob.

Podnikli jsme řadu kroků, oslovili firmy, naše členy i příznivce, zřídili jsme transparentní účet, požádali jsme o dotace. Informovali jsme o havarijní situaci vedení Orla a 16. února 2024 zde byli osobně starosta a místostarostka jednoty Orla a přislíbili také pomoc. Dále jednáme o možnostech zachování Orlovny s ÚMOB Třebovice.

Zatím se nám podařilo nasbírat díky dotacím od ÚMOB Třebovice, Magistrátu města Ostravy a z vlastních zdrojů 1 mil. Kč. Nyní již víme, že kompletní rekonstrukce střechy, která je naprosto nezbytná, bude vyžadovat cca 4 mil. Kč vč. DPH. Vzhledem k celkovému stáří a stavu budovy však musí-

me počítat s tím, že se mohou objevit vícepráce. Uvedená částka je zcela mimo naše možnosti.

Opravu střechy není možno provádět po krocích, tedy, že se například v prvním kroku snese stará střecha, potom se došetří peníze a bude se postupovat dalšími kroky.

Proto se obracíme na vás s velkou prosbou o finanční podporu. Každá koruna se počítá!

QR Platba

Jak můžete pomoci?

Finančním darem: Bankovním převodem na transparentní účet číslo: **2102455072/2010** (lze využít také uvedený QR kód).

Pomocí s opravou střechy: Pokud máte zkušenosti s klempířskými nebo pokrývačskými pracemi, můžete nám pomoci s opravou střechy.

Modlitbou: Mše svatá za opravu Orlovny bude sloužena v úterý 19. března 2024 (na svátek svatého Josefa) v 17.30 v kostele v Třebovicích. Srdečně vás zveme k účasti.

Mnoho lidí se již zapojilo do záchran Orlovny a všem moc děkujeme. Děkujeme i vám, kteří se připojíte nyní a pomůžete nám Orlovnu zachránit!

Orel jednota Ostrava-Třebovice

Slavnostní mše sv. P. Pavla Šindelky

Milí farníci, chci se s vámi podělit o zážitek ze slavnostní mše svaté otce Pavla Šindelky. Jeho první mše svatá v českém jazyce se konala 4. února 2024 v 10 hodin v rodné Polance. Kostel zasvěcený svaté Anně, matce Panny Marie, je ve srovnání s naším kostelíčkem poměrně velký, byl však zcela zaplněný věřícími a slavnostně vyzdobený.

Otce Pavla přivítal tamější farář Zdeněk Pluhař a místní farnice. Začala

mše svatá, která proběhla v radostné atmosféře. Otec Pavel je usměvavý, veselý, mladý člověk, s nakažlivou radostí. Hned v úvodu předeslal, že některá slova možná řekne v jazyce zulu, který má již nyní více zažitý. Kázání proběhlo netradičně, ne jak jsme zvyklí v našich farnostech. Otec procházel středem kostela a některé věřící otázkou vyzval k dialogu. Bylo to bezprostřední, radostné a srdečné. Takto jsou slouženy bohoslužby v Jiho-

africké republiky, ve farnosti UMZIM-KULU, kde otec Pavel působí.

Na závěr bohoslužby poděkoval zvláště rodičům a farníkům, které znal z doby, kdy ministroval, a také všem ostatním za vřelé přijetí. Též pozval k návštěvě JAR, jako místa dovolené, i do farnosti svého působení, kde je to do nejbližšího obchodu 35 km.

Následovalo udílení novokněžského požehnání pro skupinky věřících. My z Třebovic, kteří jsme se zúčastnili této jakoby primiční mše svaté, posilněni tímto požehnáním, jsme se s otcem Pavlem rozloučili, obohaceni jeho srdečností a vřelostí ve víře. Před kostelem bylo připraveno malé občerstvení.

Marie Kovalská

RETRO (2014)

Bylo uveřejněno v Maně před 10 lety

ROZHOVOR: Lidé v naší farnosti

Pro dnešní rozhovor jsme vybrali vedoucí starších ministrantů, kterými jsou Václav Jícha a Pavel Táborský.

Tak chlapi, zahřívací otázka. V kolika letech jste začali ministrovat a jak dlouho už ministrujete?

Vašek: Ministrovat jsem začal díky svým starším bratrům, které jsem u oltáře viděl. Ministruji od tří let a doposud jsem této službě věrný. Takže je to celkem už 25 let.

Pavel: Myslím, že ministruju od šesti nebo sedmi let. Takže řekneme 22 let.

A kde jste s ministrantskou službou začínali? Bylo to v naší farnosti?

Vašek: Ministrantskou službu jsem začínal v Pustkovci (nejdříve v kapli sv. Andělů strážných, pak v kostele sv. Cyrila a Metoděje). V období dospívání jsem poznal v Třebovicích mnoho

dobrych lidí a také svoji nynější snoubenku Marušku, takže už sedmým rokem navštěvuji třebovickou farnost. Pavel: Začínal jsem v Suchdole nad Odrou, kde jsme do mých 11 let bydleli. Po přestěhování do Třebovic jsem měl v ministrování krátkou aklimatizační pauzu, ale po pár měsících jsem začal ministrovat a chodit na schůzky i zde.

Každý vedoucí by měl mít představu, kam své svěřence vést. Máte také nějakou představu, kam naše starší ministranty chcete dovést?

Vašek: V první řadě se snažíme s kluky vytvořit dobrou partu, kde se na sebe kluci těší a vytváří si mezi sebou pevné přátelství. V druhé řadě chceme, aby se stali opravdovými ministranty, kteří se nejenom zdokonalují v liturgických pojmech, ale také se snaží dobře plnit svoji ministrantskou službu (pravidel-

ně navštěvovat ministrantské schůzky, navštěvovat mše sv. během všedních dnů... atd.).

Pavel: Chtěli jsme s Vaškem vytvořit partu kluků podobného věku s cílem vzdělávat se v ministrantských dovednostech a vytvářet zajímavý, akční program tak, aby nás to všechny (ano i mě s Vaškem) bavilo a zároveň vzdělávalo. Nějaký konkrétní, jeden, časově omezený cíl nemáme, cílem byl tento proces, který však očekáváme, že půjde neustále kupředu a bude stále více obohacující.

Když už hovoříme o starších ministrantech, od kolika let je v naší farnosti ministrant považován za „staršího“?

Vašek: V naší farnosti jsou za starší ministranty považováni kluci od 13 let.

Pavel: Hraničních je 13 let. Rozděleno je to z toho důvodu, abychom mohli vytvářet program vhodný pro konkrétní skupinu kluků.

Jaká je v dnešní době náplň ministrantských schůzek?

Vašek: Součástí schůzek starších ministrantů je příprava na liturgii – služba misalisty, znalosti liturgického roku, liturgických barev a vůbec celé mše svaté. Každý měsíc nás čeká splnění jednoho cíle. V minulých měsících jsme např. vystoupili na Lysou horu, slaňovali ze skály na Štramberku a poprvé vyzkoušeli službu misalisty. Cílem na měsíc únor je přespání na faře s tím, že se budeme po celou noc střídat u svatostánku v kos-

tele. Také jednou za dva měsíce uklízíme faru a jezdíme na výlety po horách. Ve zbylém čase nás čeká také zábava. Probíhá turnaj ve stolní hře nazvané šprtec. Každý ministrant si vytvořil vlastní tým, se kterým soutěží, hra probíhá většinou na konci ministrantských schůzek.

Pavel: Náplň ministrantských schůzek je bohatá.

Jak byste ohodnotili znalosti našich ministrantů z oblasti liturgie a ministrování obecně?

Vašek: Vzhledem k tomu, že jsme ministrantské schůzky pro starší začali organizovat od září loňského roku, tak je třeba říci, že jsme teprve na začátku. Avšak znalosti kluků určitě nejsou špatné, jen je třeba si vše neustále oživovat. V tomto směru věřím, že to bude lepší a lepší.

Pavel: Znalosti z těchto oblastí jsou, doufám, na vzestupu...

Kdybyste měli charakterizovat „ideálního“ ministranta třemi slovy. Která by to byla?

Vašek: Zbožnost, mít rád lidi kolem sebe a zodpovědně si plnit svoje povinnosti.

Pavel: Zapálený, férový, kamarádský.

Ted' otázka na tělo. Máte nějaký recept, jak dostat více ministrantů na ranní mše v neděli?

Vašek: Tuto otázku dostávám po ranní mši v neděli, kde bylo 12 ministrantů, tak si říkám, kolik ještě je třeba ministrantů na ranní? Ale chápu, kam

míříte. Vidím to jako velkou výzvu pro starší ministranty. Můžu slíbit, že se o ministrantské služby pokusíme a že se budeme snažit v tomto směru zlepšit.

Pavel: Ano. Recept, jak obsadit málo obsazované mše, máme. V blízké době se ho budeme snažit „aplikovat“, avšak úspěšnost receptu závisí zejména na nás, všech ministrantech.

Čím byste motivovali kluky, kteří se zatím pro ministrování teprve rozhodují?

Vašek: Nový kluk se nemusí ničeho bát. Za každého nového kluka jsme moc rádi. Pro ministranta je velká čest, že může sloužit tak blízko Pána Ježíše. Další z motivací jsou naše ministrantské schůzky (viz otázka o náplni schůzek).

STŘÍPKY: Vzácny odkaz

Když se občas probírám v myšlenkách minulostí, často mi před očima vyvstane vzpomínka na našeho bývalého moudrého, vzdělaného, skromného a statečného pana faráře, Aloise Gilliga. Prožíval s námi těžká padesátá léta. Byl pro mne takovým „barometrem“ v tom podivném dění kolem nás. Mohli jsme ho denně za každého počasí vidět na zdravotní procházce. Měl pro každého vlídné slovo a milý úsměv a pro děti v kapse nějaký pamlsk.

Pocházel z Opavy-Vávrovic. Na zdejší faře hospodařil se svou sestrou Aničkou (říkávalo se jí „slečna z fary“)

Pavel: Především dobrou partou kluků v jeho věku. Popsal bych průběh schůzek a naznačil, že mu budeme v přípravě na ministrování pomáhat. V neposlední řadě bych mu ukázal šprtec.

Na závěr nám řekněte o třebovických ministrantech něco, o čem si myslíte, že by to měli vědět všichni farníci a neví to.

Vašek: Nevím, jestli to ví všichni, ale máme moc šikovné ministranty :-). Jejich aktuální počet je kolem 35. Díky Bohu za to.

Pavel: Nevěřili byste, jak naši ministranti dokážou být zapálení, féroví a kamarádští (viz výše).

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně sil a Boží pomoci při práci s našimi ministranty.

a na prázdniny k nim jezdíval synovec Lojzík. Vzpomínám si například, když byl v Třebovicích krmáš, že pozval na faru k obědu mimo jiné i osamělou „tetku Milku“, která se kdysi starala o kostel, neměla nikoho a dožívala ve starobinci. Pan farář sám nebyl šoférem, ani nevlastnil auto, proto vždy požádal o její přívoz i odvoz autem některého ochotného farníka.

Než se stal farářem v Třebovicích, učil jako profesor na gymnáziu v Kroměříži. Byl také redaktorem (snad šéfredaktorem) novin *Hlas*. V Ostravě pak připravoval na smrt po duchovní

stránce politické vězně před popravou. Mnozí z nich byli obětmi vykonstruovaných procesů. Nebylo proto divu, že to poznamenalo jeho srdce. Jednou dokonce při mši svaté zkolaboval. Ale statečně nás vždy povzbuzoval. Když jsme upadali do beznaděje a báli se o církve, řekl nám: „Komunistické běsnění znamená pro církve tolik, jako kdyby někdo skákáním na půdě chtěl

zbořit dům. Brány pekelné ji nepřemohou!“

Měl pravdu. Pronásledovatelé padli, církve žije. Je třeba na to myslet i dnes. Církve je organizace celosvětová a ateisté naší malé země ji svými brutálními siláckými výpady neohroží.

(M.Š.)

VESELÝ

Z farních oznamů:

- V sobotu večer děti z církevní školy zahrají Shakespearova Hamleta. Zveme věřící, aby se zúčastnili této tragédie.
- V neděli bude mít náš pan farář rozlučkové kázání. Sbor pak zazpívá písničku *Jásejte radostí*.
- V kostele byl instalován nový zesilovací systém. Je to dar jednoho z farníků jako vzpomínka na jeho ženu.

Rodiče na Slovensku přihlašují dítě ke křtu.

„Jak se bude jmenovat?“ ptá se pan farář.

„Žilina.“

„To ale nejde,“ nesouhlasí kněz.

„Jak to, že to nejde? A soused může mít Martina?“ oponuje otec dítěte.

Prváček se modlí: „Milý Pane Ježíši, máme tě moc rádi! Proto tě prosíme, dávej na sebe dobrý pozor, protože kdyby se ti něco stalo, všichni bychom se dostali do pořádné šlamastyky. Amen.“

Kaplan domlouvá vojínovi, který si rád vypije: „Kdybys nepil, už jsi mohl být poručíkem.“

„Otče, ale když se napiju, cítím se jako generál!“ přízná upřímně vojín.

Ministrant se chlubí: „Můj strejda je kněz a lidé mu říkají důstojný pane.“

„Můj strejda je kanovník a lidé ho oslovují monsignore,“ hrdě říká jeho kamarád.

„Můj strejda má 120 kilo, a když ho lidé spatří, zvolají: ‚Dobrotivý Bože!‘“ triumfuje třetí ministrant.

NOVÉ KNIHY Z FARNÍ KNIHOVNY

SETBON, Jean-Marie Élie: Od jarmulky ke kříži. Příběh konverze francouzského rabína

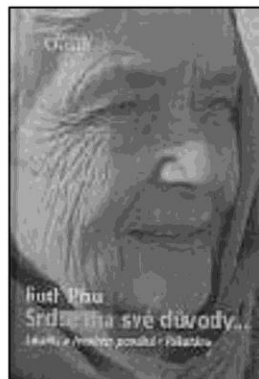

Jean-Marie Élie Setbon vyrostl v židovské rodině, stal se dokonce rabínem, ale v dospělosti objevil Ježíše Krista a moc jeho kříže. V roce 2008 byl pokřtěn, po smrti své manželky se znovu oženil a má osm dětí.

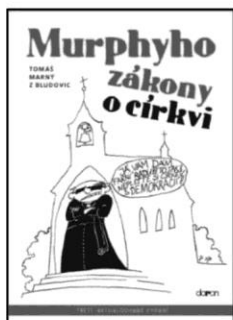
Cesta za Kristem byla dlouhá a spletitá. Jeho typicky židovský způsob vnímání se nepřestal srážet s tím křesťanským ani během přípravy na křest. Později autor napsal: „Tato kniha vypráví o obrácení. Je to ale hlavně příběh člověka, který velmi dlouho bojoval s Bohem Ježíše Krista, jenž ho očekával a dával mu znamení.“ Neobyčejný příběh, jenž dokazuje, jak nevyzpytatelné jsou cesty Boží.

PFAU, Ruth: Srdce má své důvody. Lékařka a řeholnice pomáhá v Pákistánu

Autobiografie nevšední odvážné ženy – lékařky Ruth Pfauové. Narodila se v meziválečné době v Lipsku. Roku 1960 odešla do Pákistánu, kde začala v Karáči pracovat na svém programu boje s malomocenstvím. V přitažlivém vyprávění přibližuje čtenáři svůj pestrý, mnohdy skutečně dobrodružný, a přitom hluboce zakotvený život, který žije beze zbytku pro druhé. Sílu ke svému působení čerpá z hlubokého intimního vztahu s Bohem i z přátelství se svými

podobně zapálenými spolupracovníky.

MARNÝ Z BLUDOVIC, Tomáš: Murphyho zákony o církvi

Třetí, rozšířené vydání humorně pojaté knížky ukazuje, jak známé a vtipné Murphyho zákony fungují také v církvi. Chce to mít jen otevřené oči a smysl pro humor a životní paradoxy. Autor přitom osvědčuje i svou dobrou znalost církevního prostředí.

RECEPTÁŘ

Kuřecí řízky s česnekem

Ingredience:

4 kuřecí prsní řízky
3 vejce
Vývar nebo bujon
1 cibule
6 stroužků česneku
Hladká mouka
Olej
Petržel – nat'
Sůl, mletý pepř, vegeta

Postup:

Kuřecí řízky nakrájíme na menší kousky a rozklepeme paličkou. Osolíme,

opepříme je a přidáme vegetu. Ve větší míse smícháme vejce a nadrobno nasekanou petrželovou nat'.

Prsíčka obalíme v hladké mouce, poté je namočíme do vaječné směsi. Na pánvi rozpálíme olej a prsíčka usmažíme. Do výpeku přidáme cibulku, protlačený česnek a vše zalijeme 250 ml vývaru. Do pánve přidáme opečené kuřecí kousky a ještě asi 5 minut povaříme.

Podáváme s bramborovou kaší.

Janka Šolcová

Vyluštěná tajenka z Dětského okénka z minulého měsíce

...Letos však svátek tohoto spolupatrona našeho kostela při mši neoslavíme, protože **na středu 14. 2. tento rok vyšel jeden pohyblivý svátek** (tak se říká svátku, který nemá přesně určené datum) - **viš, jak se jmenuje?**

Obrázek ti možná napoví...

P	O	P	E	L	E	Č	N	Í
---	---	---	---	---	---	---	---	---

S	T	Ř	E	D	A
---	---	---	---	---	---

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: 731 517 610
<http://www.farnosttrebovice.cz>

<http://www.facebook.com/trebovicka.farnost>, <http://www.instagram.com/farnosttrebovice/>

Evidenční číslo: MK CR E 16325

Kontaktní osoba: Vlastimil Brantal, e-mail: vbrantal@gmail.com

Náklady na výrobu a tisk jsou 12 Kč, uzávěrka příštího čísla je 15. 3. 2024

Květná neděle (2023)

Zelený čtvrtek (2023)

Slavnostní mše svatá P. Pavla Šindelky (2024)

